

Přehled událostí ve státě :

22.leden : Vážně se uvažuje o samostatnosti Slovenska. Jsou obavy o způsob rozchodu. Hledají se cesty, jak vyřešit vzniklou situaci v přátelství. Federální shromáždění se vyjádřilo proti návrhu pana prezidenta Václava Havla, který žádal referendum o rozdělení státu.

Začíná registrace kuponových knížek. Zájem občanů o kuponovou privatizaci je velký.

Lustrační zákon způsobuje těžkosti. Zdá se, že v lustračních kartách jsou i podvrhy a nepřesnosti. Také pozorovatelé z ciziny považují lustrační zákon za ne příliš šťastný.

Pokračuje se ve vyšetřování událostí z roku 1968. Okupační vojska byla bezesporu pozvána. Zvací dopis podepsali : Indra, Bilak, Kolder, Kapek. Bilak, dnes už jediný žijící z podepsaných popírá autentičnost svého podpisu. Je však usvědčen grafology.

Na Slovensku jsou pořádány mítinky Matice slovenské, organizované pány Markušem a Pánisem. Nechybí nenávistné a osočující projevy proti České republice. Demonstruje se pro odtržení Slovenska od federace. Slováci žádají „Slovenský štát“. Oslavy Josefa Tisa a Slovenského štátu z let německé okupace popouzejí Čechy a Moravany natolik, že ačkoliv byli stále za federaci se Slovenskem, už na ní přestali trvat a v zájmu klidu – ač velmi neradi – souhlasí s rozdělením Československa na dva státy.

1.dubna se objevil ve federálním shromáždění text, který navrhoval svrchovanost Slovenska. Hlasování však nebylo provedeno, protože většina poslanců odešla.

Učitelé jsou nespokojeni a protestují proti ministru školství panu Vopěnkovi. Školství překonává krizi. Řada učitelů odchází do jiných zaměstnání s tím, že jsou zklamáni nejen vedením školství, ale i krůnou finanční situací. Učitelů je nedostatek nejen na venkově, ale dokonce i v samé Praze.

Přípravy na volby probíhají dosti klidně a spořádaně. V Čechách je jasná nevěle a nesouhlas s postupem Slováků, kteří se stále netají touhou po samostatnosti.

Volby :

Výsledky hlasování do Federálního shromáždění předurčily rozpad státu. HZDS získalo 33,85% hlasů. Nastává řada jednání. Křečovitá snaha o udržení republiky ve stávající formě je marná. Ze všech stran je poukazováno na negativní důsledky, představitelé Slovenska však se staví k výstrahám hluše. Prezident republiky V.Havel znova navrhuje referendum. Slovenská strana však referendum zamítá. Je, totiž, jasné, že kdyby bylo rozhodnutí dovoleno občanům, federace by byla zachována. Občané jsou přinuceni nechat se vléci rozhodnutími představitelů HZDS. Slovenská strana rychle pracuje na ústavě Slovenské republiky.

17.července byla vyhlášena v Bratislavě deklarace o svrchovanosti Slovenska. Poslanci hlasovali veřejně, demonstrativně. Celá republika měla možnost sledovat vše na obrazovkách svých televizorů. Některé akty a ceremonie mohly působit i groteskně, kdyby posluchače a diváky spíše „neobcházely mráz“.

Prezident Václav Havel už nemůže snést psychický nátlak a zjevnou neposlušnost slovenských poslanců vedených panem Vladimírem Mečiarom, člověkem tvrdým, vrtkavým, věrolomným a ambiciózním. Proto se rozhoduje abdikovat.

20.července je v 18⁰⁰ hod. z věže Pražského hradu stažena prezidentská vlajka. I tento akt je přenášen televizí. Vážnost okamžiku vhnání slzy do očí každého přihlížejícího vlastence. Národ zůstává bez prezidenta. Zbývá teď už jen rozhodnout o mechanizaci rozdělení státu.

3.září se odbývá pompézní slavnost v Bratislavě. Je podepsána ústavní listina Slovenské republiky.

7.listopadu umírá po havárii automobilu Alexandr Dubček. Reformátor komunismu měl velmi pohnutý život. Byl snílkem, který chtěl polidštit to, co polidštit nikdy nemohl. I tak však byl národem velmi ctěn a vážen. Jeho smrtí ztratil národ rozumného člověka a Slovensko snad potencionálního prezidenta „Slovenské republiky“.

5.prosinec zaznamenávají tiskové agentury poprvé po 70-ti letech první pokus o atentát na českého politika. Neznámý pachatel napadá J. Svobodu, předsedu KSČM, naštěstí napadený přežívá. Nebezpečně se rozrůstá kriminalita. Lidé se bojí večer vycházet ze svých domovů. Bojí se pohybovat v prodejních centrech měst. Zločinecké bandy jsou silné. Bezpečnost nestačí kompenzovat zločinnost.

16.prosinec přijala česká národní rada ústavu České republiky jako suverenního státu. Slavnostní akt byl velmi důstojný. Všichni si plně uvědomovali velkou vážnost historického okamžiku.

31.prosinec přestává existovat Československo. Nástunickými státy jsou Česká republika a Slovenská republika. Odehrál se jeden z nejmudnějších silvestrů pro zastánce federace – a těch bylo stále velmi mnoho. Málokterý Čech nebo Moravan neslzel. Také v naší obci byla převážná většina občanů zastánci federace. Vždyť nemálo z nich má na Slovensku přátele nebo rodinné příslušníky. Nebylo možno jednoduše pochopit, že Slovensko se pro nás má stát najednou cizinou.

Události v Habrovanech.

Kuponové knížky

Při registraci kuponových knížek se tvoří ronty. Občané projevují velký zájem o registraci. Kuponová knížka je za 35 Kčs, známka za 1.000 Kčs.

Havárie 2 nákl. aut.

5.1. se v Habrovanech v zatáčce pod transformátorem srazila dvě nákladní auta. Jeden z řidičů byl těžce zraněn na noze. Vyproštění z vraku kabiny auta bylo velmi obtížné. Řidič byl vrtulníkem převezen do Brna.

5.2. v zámeckém objektu bylo započato se stavbou spojovací chodby, která má zajišťovat spojení hlavní budovy s budovami služeb.

5.2. jednání na Okresním úřadě o plynofikaci obce. V příštích letech má být zaveden plyn do celé obce.

19.2. opět byla vykradena samoobsluha. Ztratily se drobné peníze, cigarety, alkohol. Pátrání po pachateli bylo neúspěšné. Ani po nasazení služebního psa se nenašla stopa. Pachatel zřejmě odvezl uloupené věci v autě.

9.5. byla ukončena regulace potoka Habrovce. Břehy byly zpevněny.

28.5. občané podávají žádosti do JZD, ve kterých žádají vrácení svých bývalých pozemků.

19.5. byla ukončena činnost Svazu žen v Habrovanech.

25.7. letošního roku je velké sucho. Občané nemají ve studních vodu. Mnoho občanů chodí pro vodu na zámek. Zahrady nelze zalévat. Proto letos málokdo vypěstoval pěknou zeleninu. Třešně byly v důsledku nedostatku vody malé a červivé. Zato žně probíhaly v pěkném počasí a obilí bylo pěkné.

Na jaře hodně pylovaly lesní stromy. Pyl dráždil nepříjemně oči a dýchací cesty. Včely však se odměnily bohatou snůškou medu.

25.7. byly provedeny první kroky k plynofikaci obce. Majitelé pozemků byli požádáni, aby přes jejich pozemek mohl být veden plynovod. Jednání nebylo vždy snadné.

1.6. spořitelna byla odloučena od pošty a přemístěna do budovy staré školy na návsi vedle hasičské zbrojnice.

4.8. uctili občané památku vzácného člověka, pana kardinála Tomáška, který zemřel v Praze, ve věku 93 let.

Velká vedra :

29.8. je stále velké sucho. Teploty jsou tropické. Někteří lidé horka těžce snášejí. Teploty se pohybují kolem 30°C ve stínu.

9.8. byla teplota 34°C ve stínu, na slunci se blížila 50°C.

Anglický jazyk :

1.10. Byla zahájena pro zájemce výuka angličtiny v Habrovanech ve škole. Vyučuje ing. Michaela Pappová. Přihlásilo se 22 osob.

1.10. Bylo jednání o dalším uspořádání JZD. Byla ustavena komise, která má vypracovat návrh dalšího uspořádání.

1.10. JZD začalo rozdělovat pozemky občanům, kteří o ně požádali. Byly přiděleny nejdříve pozemky u hřiště.

15.10. Letošní sucho trvalo až do 15.10.

1.11. Velmi pěkná úroda ořechů a meruněk, průměrná úroda hrušek, menší úroda jablek, která vlivem sucha byla i menší než obvykle.

13.10. Zaznamenali občané s nelibostí zvýšení poštovního, na dopis stojí známka 3 Kč, na pohlednici 2 Kč.

15.11. Šachisté ÚSP v Habrovanech byli úspěšní na mistrovství ČR čtyřčlenných družstev šachistů tělesně postižených.

Získali 3.místo v sestavě J. Šandera, I. Horníček, S. Spáčil a J. Kadrmaz.

1.10. Byl otevřen nový obchod. Je jím koloniál paní Vašínové. Je hojně navštěvován, protože ceny jsou nižší, než v Jednotě.

Kolaudace :

Trávníček Vladimír

č.298

Nálada občanů :

Je dosti skleslá. Souvisí to s nastálou drahotou. U většiny občanů životní úroveň doznala poklesu. Snad tak nebude trvale.

Pohyb obyvatelstva.

Narození dětí :

1 – Hloušek Aleš	Habrovany 11	28.1.1992
2 – Zlámal Josef	Habrovany 258	23.3.1992
3 – Korčičánová Lucie	Habrovany 260	18.3.1992
4 – Krček Jan	Habrovany 132	3.5.1992
5 – Kocourek Ivo	Habrovany 223	9.5.1992
6 – Kranich Jakub	Habrovany 44	5.10.1992

Úmrtí občanů :

1 – Jiřina Pořízková	(1929)	zemřela 29.1.1992
2 – Anna Sigetová	(1909)	zemřela 18.2.1992
3 – Věra Vrbová	(1933)	zemřela 4.2.1992
4 – Antonín Černý	(1917)	zemřel 13.5.1992
5 – Josef Stříbrnský	(1947)	zemřel 15.6.1992
6 – Vladimír Fedra	(1932)	zemřel 30.8.1992
7 – Otakar Čmiel	(1930)	zemřel 19.8.1992
8 – František Daněk	(1923)	zemřel 9.11.1992
9 – Margareta Fedrová	(1927)	zemřela 31.10.1992
10 – Marie Daňková	(1913)	zemřela 26.11.1992

Přihlášení k trvalému pobytu :

1 – Šebela Libor	z Rousínova	do Habrovan 264
2 – Vašína David	z Adamova	do Habrovan 10
3 – Vestfál Pavel	z Hr. Králové	do Habrovan 1
4 – Pláteník Zdeněk	z D. Dunajovic	do Habrovan 125
5 – Dušková Hana	z Brna	do Habrovan 225
6 – Dušek Miroslav	z Brna	do Habrovan 225
7 – Dušek Jiří	z Brna	do Habrovan 225

8 – Kopačka František	z Nezamyslic	do Habrovan 291
9 – Špaček Ivan	z Brna	do Habrovan 1
10 – Matějčková Jana	z Brna	do Habrovan 296
11 – Havránek Miroslav	z Rousínova	do Habrovan 296
12 – Doležal Antonín	z Kozlan	do Habrovan 170
13 – Fedra Vladimír	z Tišnova	do Habrovan 128
14 – Bartošíková Drahomíra	z Rousínova	do Habrovan 259
15 – Malenský Ctibor	z Brna	do Habrovan 67
16 – Svoboda Libor	z Rousínova	do Habrovan 202
17 – Vašínová Miroslava	z Adamova	do Habrovan 10
18 – ing.Tylečková Zdeňka	z Brna	do Habrovan 208
19 – Bílý Zdeněk	z Brna	do Habrovan 209
20 – Líbánek Patrik	z Rousínova	do Habrovan 263

Odhlášení z trvalého pobytu :

1 – Martinec Zdeněk	z Habrovan 1	do Otrokovic
2 – Kuriál Karel	z Habrovan 217	do Slavkova
3 – Jelínková Markéta	z Habrovan 214	do Rousínova
4 – Doleželová Anna	z Habrovan 191	do N. Hvězdlic
5 – Kaláb Lubomír	z Habrovan	do Rousínova
6 – Kalábová Yvona	z Habrovan 110	do Rousínova
7 – Kalábová Michaela	z Habrovan 110	do Rousínova
8 - Daněk František	z Habrovan 192	do Žacléře
9 – MUDr. Hutař Ivan	z Habrovan 225	do Vyškova
10 – Balášová Dana	z Habrovan 79	do Vyškova
11 – Konečný Josef	z Habrovan 1	do Jinošova
12 – Kolkop František	z Habrovan 286	do Rousínova
13 – Šoupalová Anastázie	z Habrovan 170	do Rousínova
14 – Pilát Jiří	z Habrovan 22	do Brna
15 – Pilátová Taťána	z Habrovan 22	do Brna
16 – Dušková Hana	z Habrovan 225	do Dubí
17 – Dušek Jiří	z Habrovan 225	do Dubí
18 – Dušek Miloslav	z Habrovan 225	do Dubí
19 – Chromá Jana	z Habrovan 82	do Brna
20 – Bezděk Milan	z Habrovan 234	do Rousínova
21 – Chyťová Vlastimila	z Habrovan 242	do Brna
22 – Filip Květoslav	z Habrovan 295	do Velešovic
23 – Filipová Marcela	z Habrovan 295	do Velešovic
24 – Filipová Tereza	z Habrovan 295	do Velešovic
25 – Filip Květoslav	z Habrovan 295	do Velešovic
26 – Heklová Marie	z Habrovan 103	do Bruntálu

Přihlášených k pobytu je 20,

odhlášených 26,

narozených dětí je 6,

zemřelých občanů 10.

V tomto roce se tedy počet obyvatel našich občanů snížil o 10.

Podnikatelé.

Podnikání v Habrovanech zaznamenává v roce 1992 vzrůst. V současné době pracují tito podnikatelé :

1 – Svatopluk Mačkal	Habrovany 276	hostinská činnost
2 – Pavel Ruber VERA	Habrovany 152	ostraha maj. a osob
3 – Pavel Bestr ml.	Habrovany 182	výroba hraček
4 – Jan Bečička	Habrovany 139	montáž kovotěsu
5 – Josef Večerka	Habrovany 89	malíř, natěrač
6 – Stanislav Hanák	Habrovany 282	malíř, natěrač
7 – Tomáš Kostelka	Habrovany 20	sklenářství
8 – Milan Pěček	Habrovany 63	zprostřed. služeb
9 – Miroslava Vašíňová	Habrovany 10	potrav. prodejna
10 – Milan Pěček	Habrovany 63	potrav. prodejna
11 – Břetislav Vrbík	Habrovany 292	potrav. a prům. zboží
12 – Marie Adamová	Habrovany 206	prodej a šíření tisku
13 – Svatopluk Kalvostr	Habrovany 257	opravy motor. vozidel
14 – Josef Kužela	Habrovany 172	opravy karoserií
15 – Ladislav Skřivánek	Habrovany 172	opravy karoserií
16 – Oldřich Pekařík	Habrovany 265	opravy karoserií
17 – Antonín Masařík	Habrovany 262	opravy karoserií
18 – Květoslav Slavotínek	Habrovany 200	řeznictví a uzenářství
19 – Petr Štěpánek	Habrovany 287	zednictví
20 – Ivan Chrást	Habrovany 61	opravy el. přístrojů
21 – Antonín Neubauer	Habrovany 201	projektování staveb
22 – Jaroslav Chromý	Habrovany 82	elektroinstalace
23 – Milan Pěček	Habrovany 63	vyuč. řízení mot. vozidel
24 – Jitka Uhrová	Habrovany 21	ekonomický poradce
25 – Petr Mikulášek	Habrovany 91	opravy karoserií
26 – Jaromír Rousek	Habrovany 4	zpracování folie PVC

Rozbor hospodaření obecního úřadu.

Příjmy :

vodní hosp. a živ. prostředí	11.768
kultura	680
vnitřní správa	23.508
místní hospodářství	15.992
zeměd. daň	68.465
daň z příjmu obyv.	33.549
daň domovní	27.979
správní poplatky	31.985
pokuty	1.350
příjmy z prodeje	77.140
úroky	5.514,64
nahodilé příjmy	159,10
poplatky ze psů	4.950
poplatky ze vstupného	1.405
poplatky za užív. živ. prostoru veř.	400
dislok. poplatky	117.067

převody z UF neinvest. výst.	0
převody z UF na ostatní účty	736.964,79
plánované dotace	668.000
účel prostř. během roku	5.736,50
ostatní prostř. z rozp. OÚ	1.500
Celkem	1,833.678.03

Výdaje :

Vodní hosp. a živ. prostř.	20.457
Doprava	480
Školství	21.635,92
Kultura	4.431
Vnitřní správa	173.073,57
Sociální péče	-
Místní hosp.	419.947,23
KBV	881.740
Celkem	1,521.764,72

Škola.

Stavy žáků v roce 1992.

1.ročník	15 žáků
2.ročník	11 žáků
3.ročník	16 žáků
4.ročník	12 žáků

Organizace tříd :

1.ročník	vyučován samostatně. Vyučovala Jaroslava Říhová
2.ročník + (3)4.ročník	vyučovány společně, vyučoval ředitel Bohumil Říha
3.ročník	vyučován samostatně. Vyučovala Libuše Škubová.

Učitelé a zaměstnanci :

Ředitel školy	Bohumil Říha
Učitelka	Jaroslava Říhová
Učitelka	Libuše Škubová
Školnice	Marta Lusková
Topič	Oldřich Pleva

Učitelka Libuše Škubová učila na škole přechodně za učitelku Yvonu Kalábovou, která byla na mateřské dovolené. L.Škubová dojížděla ze svého bydliště – Rousínova. Před nástupem do školy v Habrovanech vyučovala na mateřské škole v Hruškách. Vzhledem ke zrušení několika tříd mateřských škol na okrese Vyškov, byly některé z učitelek přechodně zaměstnány na základních školách.

Výuka a výchova :

Ve škole se konečně zase mohla uplatnit v celé šíři myšlenka „Škola hrou“ – základní učení J.A.Komenského. tato myšlenka byla od r. 1969 brzděna a překrývána i vytlačována jinými náhledy na výchovu a vyučování. Třídy tedy teď znovu získaly barevnou i tvarovou pestrost a přitažlivost pro žáky. V barevném prostředí, plném podnětů, se žákům dobře učí a do školy chodí radi. Učitelé si vytkli jako jeden z hlavních úkolů využití všech možností pro posílení morální výchovy žáků a

jejich nasměrování na cestu duchovna. Ve škole se konečně bez nedůstojných vyplňování dotazníků může rozvíjet i výchova náboženská. Náboženství vyučuje paní katechetka Anežka Salavová. Vyučuje se náboženství římskokatolické.

V průběhu školního roku došlo ke groteskní výměně názorů s okresní hygieničkou, která, dosud přesně v sentencích totality, ze které se nedokázala zatím vymanit, žádala odstranění rostlin ze tříd. Její argumenty neobstály a květiny ve třídách zůstaly. Názory hygieničky byly důkazem nepochopení mnohých lidí, jak je nanejvýš nutno obklopit současnou generaci vegetací a usilovat o sepětí s přírodou. Škola ve svém ekologickém trendu bude pokračovat dále a svoje zkušenosti bude dále zveřejňovat.

Pro výuku bylo získáno „video“, takže lze nahrávat pořady z televize, které jsou pro školy vhodné. Jedná se zejména o přírodní a historické snímky, nebo pořady přímo určené televizí pro výuku (bezpečnost na silnicích, literatura, matematické a hudební pořady pro školy).

Domov pro tělesně postižené.

Domov pro tělesně postižené v Habrovanech je umístěn v zámku, jehož historie sahá až do 1. poloviny 16. století. Zámek byl původně renesanční, současná podoba je empírová. Zámek je vystavěn ve velmi příjemném přírodním prostředí, obklopen krásnými vysokými, starými stromy. Snad i proto byl vybrán jako domov pro lidi, jimž byl odepřen požitek zdravého, plného života. Snad pěkné přírodní prostředí je pro mnohé z nich balzámem na rány převážně rázu duševního. Vždyť vyrovnat se s nemohoucností těla představuje nesmírné duševní úsilí.

Původní kapacita pro ubytování představovala 77 míst. Byla však snížena na 66. Bydlení obyvatel je kulturní, pokoje jsou vybavené novým moderním nábytkem a doplňky.

Dobrodiním pro obyvatele je velmi dobrá rehabilitační činnost pracovníce se specializací v ergoterapii. Lze navštěvovat léčebnou tělesnou výchovu, individuální a skupinové cvičení s míči, míčky, posilovači, švihadly. Vhodné je cvičení chůze, parafinové lázně, využití diatermií, inhalátoru, horského slunce. U zánětů a artróz je využíván Elmag., pro zmírnění bolesti Lavatherm.

Tradicí má pracovní terapie, která je výborná jak pro udržení hybnosti rukou, tak i pro kladné ovlivňování psychiky. Přes mnohé tělesné potíže se obyvatelé ústavu podle svých možností často účastní společenského života. Jsou pořádány společenské zábavy s hudbou a tancem, diskusní besedy se zajímavými lidmi z oblasti sportu a kultury. V novém mikrobusu s plošinou vyjíždějí zájemci na zájezdy po republice. Do ústavu pravidelně dochází i katolický farář z Vážan.

Do všech pokojů byl zaveden rozvod společné televizní antény. Šachový oddíl TJ Sokol – Habrovany je převážně složen z obyvatel ústavu. O zdraví, jeho ochranu a zlepšení pečuje 17 zdravotních pracovníků. Lékařská péče je zajištěna internistou, psychiatrem a zubním lékařem.

Obyvatelé trvale ležící, jsou umístěni na elektrických polohovacích postelích. U obyvatel ústavu převládá onemocnění DMO, SPM a poúrazové stavy, dále vzácně se vyskytující Wilson-Huntingtonova choroba, syndrom Turnerův-Kieserův, Friedrichova choroba, progresivní myopatie.

V krátké budoucnosti bude řešena otázka odpadních vod, provedení parkové úpravy za kotelnou, zprovoznit bazén a zpřístupnit i vozíčkářům.

Ústav je řízen ředitelem Jaroslavem Baláčem, který se své práci věnuje s velkou energií a obětavostí.

(Zpracováno podle informačních listů, vydaných ÚSP).

Z historie obce.

Zámecká kaple v Habrovanech :

V zámeckém objektu bývala kaple svaté Viktorie. Zřídili ji jezuité z Uherského Hradiště, kterým zámek od r. 1636 patřil. V zámku měli jezuité své letní sídlo. Sv. Viktorie byla zároveň i ochránkyní Uherského Hradiště. Z historických pramenů víme, že v tomto městě bývaly okázalé oslavy sv. Viktorie. Tyto se pak – ale v menší míře odehrávaly i v Habrovanech. V jezuitském archivu lze nalézt dokonce i papežské listiny z roku 1696 a 1706, které obdařovaly habrovanskou zámeckou kapli na slavnost sv. Viktorie plnomocnými odpustky.

O kapli svaté Viktorie bohaté historické údaje nejsou. Zřejmý je pouze letopočet první historické zmínky o kapli 1672 a pak datum jejího zrušení 1786. Hlavní oltářní obraz této kaple visí dnes ve farním kostele v Královopolských Vážanech. V jezuitském archivu se nachází dopis rektora Matěje Pelletia, psaný v Hradišti 6.5.1702 baronu Karlu Juliu Orlíkovi z Laziska, kapitulnímu děkanu olomouckému. Je v něm psáno o snaze jezuitů starou zámeckou kapli v habrovanské tvrzi zvětšit o polovinu sousední místnosti. Dále jsou tu dopisy, které se týkají úmyslu důkladně opravit habrovanskou tvrz, zejména pak „starou a sešlou“ kapli svaté Viktorie. Pisatel ujišťoval Olomouckou konzistoř, že vzhled kaple bude zachován a také její zasvěcení. Navrhují také spolupatrona sv. Vavřince. Tento návrh byl konsistoří schválen a to v roce 1737 s výhradou, že změny nemají být na úkor farního kostela. Dnes, bohužel, nemůžeme už zjistit, jaké měly úpravy dosah. Tyto údaje však mohou být vodítkem k zařazení barokního obrazu Nejsvětější Trojice se sv.Vavřincem a sv.Viktorii, který se nachází ve farním kostele v Královopolských Vážanech (obraz byl podle toho namalován asi krátce po roce 1737). Vydaly tedy po staletích svědectví dopisy dávno zemřelých lidí. Tak bylo rozluštěno tajemství kaple a obrazů, zapadlé do prachu století. Je zde také důkaz života a dění v naší obci v dávné minulosti. Je to také důkaz, že obraz sv.Viktorie ve Vážanech má svůj domov v Habrovanech. Snad se domů někdy vrátí ! Podle ústního podání snad kropenka, která je v předsíni habrovanského kostela má pocházet ze zrušené zámecké kaple.

O kapli sv.Viktorie se zmiňuje také matrika děkanství vyškovského z r.1672.

Filiální kostel Nejsvětější Trojice, slohu renesančního postavil r.1523 Jan Dubčanský pro svou sektu a sám v něm kázal. R.1730 byl kostel obnoven, rozšířen a sklenut.

Sňatky v Habrovanech 1992.

11.3.	Eva Korčíanová František Kopačka	Habrovany Nezamyslice
20.6.	Olga Zagorová Daniel Polák	Habrovany Vyškov
28.9.	Šárka Kučerová Patrik Líbánek	Habrovany Kr. Vážany
5.9.	Ladislav Bartošík Drahomíra Krátká	Habrovany Čechyně
24.10.	Miroslav Havránek Jana Matějčíková	Habrovany Habrovany
24.11.	Dana Kučerová Martin Hauser	Habrovany Praha

Výsledky voleb v Habrovanech

Sněmovna lidu

1	HSD – Spol. pro Moravu a Slezsko	77 hlasů	15,5%
2	ODS + KDS	68	13,7%
3	KDU + ČSL	67	13,5%
4	Levý blok	66	13,3%
5	Čs. soc. dem.	57	11,5%
6	Sdruž. pro rep. – RSČ	43	8,7%

Sněmovna národů

1	HSD – Spol. pro Moravu a Slezsko	89	18,1%
2	Levý blok	79	16,0%
3	ODS + KDS	77	15,6%
4	KDU + ČSL	74	15,0%
5	Sdruž. pro rep. – RSC	47	9,5%
6	LSU	83	4,8%

Česká národní rada

1	HSD – Spol. pro Moravu a Slezsko	100	20,4%
2	Levý blok	89	16,9%
3	ODS + KDS	80	16,3%
4	KDU + ČSL	74	15,1%
5	Sdruž. pro rep. – RSC	40	8,2%
6	Hnutí důchodců pro živ. jistoty	23	4,7%

Strana	Sněm. lidu	Sněm. národů	Čes. nár. rada
ODA	25	11	12
ČSD	57	14	21
HSD	77	89	100
Hnutí za živ. jist.	17	18	23
Strana práce	2	0	0
Nár. soc. str.	1	0	0
Strana republ.	5	0	0
KDU + ČSL	67	74	74
Str. podnikat.	3	8	5
Hnutí za soc. sprav.	5	10	6
LSU	20	23	14
OH	18	20	14
Sdr. pro rep.	43	47	40
KAN	9	11	7
Levý blok	66	79	83
Str. piva	7	3	5
Nezáv. iniciativa	6	8	3
ODS + KDS	68	77	80
Demokraté	-	1	3

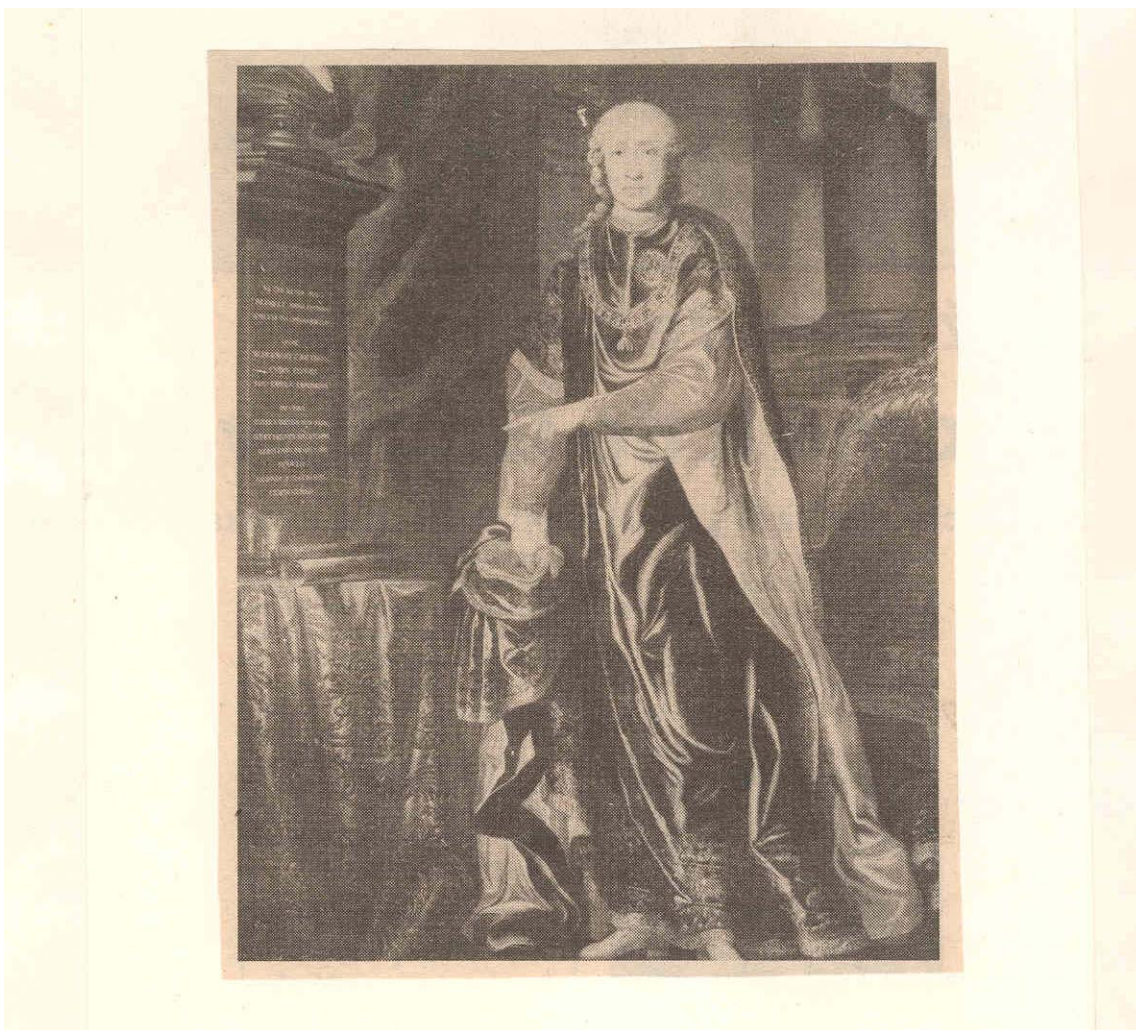
Projekt Austerlitz.

Řada občanů Habrovan se v letošním roce sdružila k těm, kteří se zájmem sledovali dění v blízkém Slavkově. Slavkov je ve světě znám pod jménem Austerlitz a proto i projekt přetvoření Slavkova na město, které nabízí vzácné umělecké památky k navštívení a prohlédnutí nese toto jméno.

O snaze obnovit tradici města svědčí i snaha zachránit ostatky Václava Antonína Kounice, jednoho z největších diplomatů 18.století. Byl pohřben v kryptě pod kostelíkem sv.Jana Křtitele ve Slavkově. V pátek 3.dubna 1992 byly jeho ostatky slavnostně převezeny do Prahy, kde je odborníci prozkoumají a pak budou odborně konzervovány. Celá akce byla zajišťována redakcemi časopisu Signál, Historickým muzeem a radnicí. Pietní slavnost umožnila finanční podpora místních i přespolních podnikatelů.

Občané, kteří se slavnosti zúčastnili, vyprávěli s nadšením o neobyčejném zážitku. Celá akce byla pojata ve velkolepém stylu, hodném velkého státníka. Přihlízející sledovali, jak čestná stráž vynáší ostatky z krypty do přepychového chevroletu, aby byly převezeny do farního chrámu Vzkříšení Páně, kde se konala zádušní mše. Zněly zvony, duněly čestné salvy, byly pronášeny četné projevy.

Kníže se do Slavkova vrátí po půl roce, kdy by měla být náležitě připravena krypta, která bude zrestaurována a vybavena klimatizačním zařízením. Předpokládá se, že krypta s vystavenými ostatky slavného a všeobecně váženého kancléře Marie Terezie se stane hojně navštěvovaným místem. Vzhledem k tomu, že Slavkov není příliš od Habrovan vzdálen, není příliš nereálný předpoklad, že kníže Kounic za svého dlouhého života se někdy pohyboval i v našich končinách a možná, že i v Habrovanech kráčíme v jeho stopách.



Václav Antonín, hrabě Kounic

Jak se dříve žilo (z vyprávění nejstarších občanů).

Lidé byli povětšinou zbožní, pracovití, družní. Po celotýdenní lopotě rádi v neděli seděli na lavičkách a povídali si. Mládež ve skupinkách chodila po vsi a zpívala. Denní pobožnost vykonávali před svatými obrazy, které v každé domácnosti měli. Křesla a pohovky byly jen na zámku. Prostý lid měl ve svých příbytcích jen dřevěné židle, lavice a na šatstvo truhly. Z knih byly nejoblíbenější „Bible“ a „Život Krista Pána“. V zimě se scházely ženy na „dračkách“ – draní peří. Tam se vyprávěly příběhy z minulosti, podivné příběhy, příběhy o strašidlech. Někdy pantátové přispěli vyprávěním z vojny.

S nemocnými a rodičkami měli velkou účast. Navštěvovali je, těšili, radili a nezřídka nosili i jídlo z něhož nejvíce ceněna byla slepičí polévka o které věřili, že dodává sílu. Rodičkám nosili polévku ve zvláštní hliněné nádobě s uchem (vypadala jako hlubší košík nebo kbelík). Říkali jí „kótník“, nebo kótnica“, někteří říkají „kótní hrnec“.

Umírající byl zaopatřen Svatou svátostí a dostal Poslední pomazání. Před těmito svátostmi se vyzpovídal knězi. Celá rodina byl při tom shromážděna ve vedlejší místnosti a hlasitě se modlila. Velmi se na to dbalo. Pohřbu se zúčastňovali vždy skoro všichni občané. Při tom zemřelému odpouštěli veškerá provinění a už o něm nikdy zle nehovořili. Bylo pravidlem : „O mrtvých jen dobře.“ Po pohřbu se sešli „na trachtu“.

Hostina se strojila také při křtu dítěte. Svatby byly vždy strojeny s pečlivostí. Byly při nich samozřejmě jadrné promluvy. Když se svatba vracela z kostela, byla „zalikována“.

Nově narozené děťátko chodili všichni okukovat. Také děti, které měly přístup do všech stavení. Děti se rodilo hojně a tak vesele po dědině rejdlily. Hrály si „na Kokše“, „pucky“, „kamínky“, „schovku“, „na barvy“, „paléstr“, „kuličky“. Z vrbového proutí se řezaly pišťalky a féfary. Z brků „střilačky“ a „vrzačky“, z bezu dělaly „pukače“. Nejraději děti stavěly na potoku Habrovci hráze a brouzdaly se ve vodě. V zimě jezdily z kopce na větvích lesních stromů. Prý to jelo báječně. Na saně mohly pomyslet jen děti bohaté, ale většinou i oni se připojili k jezdcům na haluzích a otýpkách. Větší děvčátka místo panenek opatrovala své malé sourozence.

Každé z dětí mělo své denní povinnosti. Pracovat bylo samozřejmě už od časného mládí. Kupodivu, všichni na dobu dětství, i když byla těžká, vzpomínají rádi a tvrdí, že dnešní děti přicházejí o mnoho. Dětský svět byl prý tehdy mnohem bohatší a romantičtější. Rodiče strašili děti, že při pozdním prodlévání venku je chytne „klekánice“ (chodila po klekání). „Můra“ prý chodila v noci na děti (i dospělé), když něco zlého provedly.

Často se vyprávějí příběhy o lesních ženkách, vílách (v údolí Habrovce na kraji lesa na Poláchové louce), o „hastrmanu“ v rybnících a „Na mlénku“, o pokladech, podzemních chodbách, čarodějnicích, kořenářkách, čertech, duších, zakletých princeznách a podobně. Pohádkovými bytostmi byla zabydlena celá krajina.

Držely se také rozličné zvyky a obyčeje. Nejvíce legrace bylo na Mikuláše. Po dědině chodila odrostlejší mládež, převlečená za „sv. Mikuláše“, anděla a čerta (čertů bývalo i více). Neposluchy čerti pěkně vyděsili. Někdy se stalo, že je svázané povíslý donesli až k rybníku. Hříšníci moc prosili a slibovali, že se polepší, jen aby je čerti neházeli do rybníka. Samozřejmě, že byli vysvobozeni dobrotou sv. Mikuláše. nějaký čas pak nezbedové „dělali dobrotu“, než „jim otrnulo“.

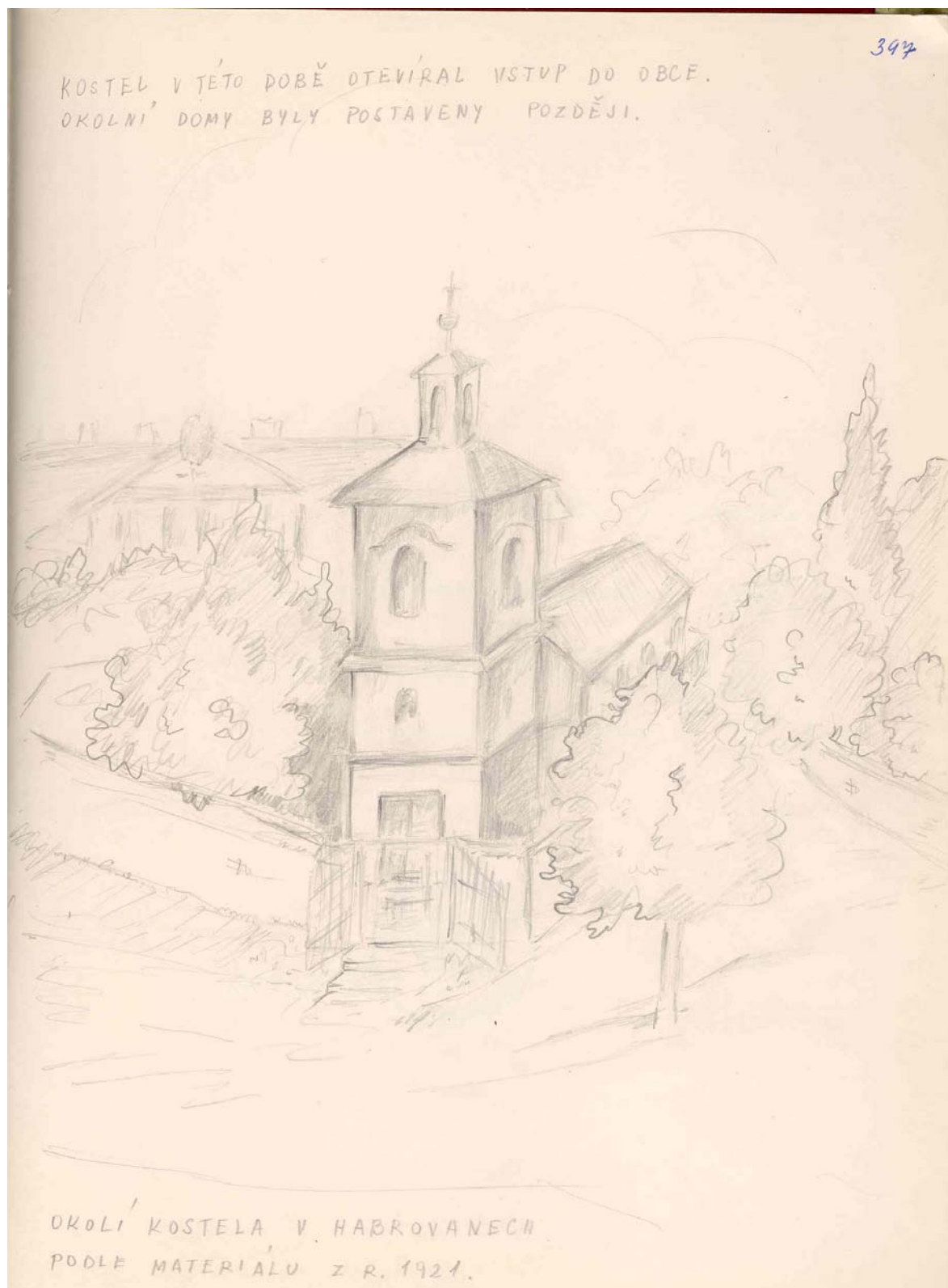
Zvláštní atmosféra byla na Štědrý den. Přísně byl dodržován půst, aby večer se objevilo „zlaté prasátko“. Různě též byla zkoumaná budoucnost. Největší úspěch mělo pouštění ořechových skořápek se svíčkami po „lavoře“ s vodou. Bylo tak prý lze se dozvědět, jak daleko do světa se ten, komu „lodička“ patřila, se dostane. Některá děvčata třásla bezem a házela pantoflem, aby tak byla ujištěna, zda se vdají a za koho. Vánoční stromeček měl málokdo. Zato se stavěly „Betlémy“. Figurky byly buď hliněné nebo dřevěné. Stavění Betlémů se věnovala velká pozornost. Vánoční stromky se zdobily až v pozdějších dobách. Málo se ale podobaly těm honosným, dnešním. Byla na nich pověšena červená jablčka, ořechy, šišky a papírové řetězy. Stromeček se stavěl na stůl. Na sv. Štěpána byla koleda. Na 3. krále chodili chlapci po 3. králích. Na „futra“ dveří psali K+M+B a příslušný rok. Nápis se nesměl umýt až do příštího roku. Zpívali známou píseň „My tři králi, my k vám jdeme“. Na ostatky chodily maškary. Po celé dědině byla velká legrace. Na Smrtnou neděli si děvčátka připravila „májky“ a chodila „nosit jaro“. Chlapci se zase těšili „na mrskut“. Už dávno vymizel zvyk, kdy na Zelený čtvrtek honili školáci „Jídáše“.

Na jídlo byly používány krásné keramické talíře. Nádobí se kupovalo na „jarmarcích“. S nádobím se zacházelo opatrně, protože často nebylo peněz na nové. Vůbec, lidé v těchto dobách byli neobyčejně šetrní. Vzory na nádobí byly květinové, zvířecí, ornamentální, nebo na nich byly obrázky svatých a různé nápisy. Talíře, které se ještě v některých domácnostech zachovaly, jsou reprezentanty keramiky vyškovské (jsou dnes velmi vzácné, protože tato keramika se už nevyrábí) a keramiky olomučanské. Keramické talíře, džbány a mísy, kropenky a hrníčky tohoto druhu jsou ručně malované. Každý z nich je vzácným originálem a má historickou cenu, kterou bohužel, každý nerozpozná a proto mnoho této vzácné keramiky bylo občany vyhozeno jako „starý zgarb“.

V těchto starých dobách měli lidé k sobě zřejmě mnohem duševně blíže než je tomu dnes. Byli spolu ve štěstí i neštěstí, v dobrém i zlém. Dovedli jeden druhého podporovat, „podržet“ za všech okolností. Venice žila jako jedna rodina. Je pravda, že se vyskytly výjimky lidí krutých, nadutých a nepřejících – nebylo jich však mnoho. Tehdy si lidé velice vážili přírody, žili jako její součást. Dovedli ji pozorovat a podle různých úkazů v přírodě určovat počasí, úrodu i budoucnost. Příroda byla považována za dar Boží a všichni tvorové a mezi nimi i člověk byli Božími tvory. Touto filozofií se lidé začleňovali do přírodního dění bez jakéhokoliv povyšování, s pokorou a láskou k jejímu Tvůrci. Tímto již předem vylučovali jakéhokoliv hlubší poškozování a drancování přírody – jak jsme toho svědky v současné době.

I v jídle byli naši předkové daleko střídmejší než lidé současnosti. Maso se jedlo povětšinou jen v neděli. Ve všech rodinách křesťanských se držel pravidelně půst od masa ve středu a v pátek. Masa se dosyta najedli jen v době „zabíjaček“. Výslužka ze zabíjačky se samozřejmě nosila všem příbuzným a známým. Výslužka bývala bohatá. Nikdo nechtěl být považován „za lakomce“. Hojně se jedly brambory a moučná jídla. Oblíbené byly buchty různě nadívané, koláče, trdelníky, preclíky, štrůdly. V domácnostech se někde ještě zachovaly staré formy na tato jídla. I staré recepty se dají nalézt.

Zapsáno podle vyprávění paní učitelky Marie Bujárkové a paní Jindřišky Kapounkové.



Zájisy v této knize

byly zakončeny stránkou 396.

Události končí rokem 1992.



Tešeděp